

der komme frem, ville komme frem med en saa fuld Berettigelse som den, den kjøbenhavnske Undtagelse har.

Schlegel: Vrede Medlemmer ville maaste lægge Mærke til, at der i mit Forslag staar, at der skal findes efter Justitsministerens Skjøn betryggende Bestemmelser om Tilsynet. Jeg tror, at man i den Henseende kan være beroliget. Det, der nærmest spørges om, er, hvad der maa antages lettest at gaa igjennem i Folkethinget, og da Folkethinget nu gjentagne Gange har forkastet den Bestemmelse, som det sidste ærede Medlem (Kjosenørn) talte for, forekommer der mig at være liden Sandsynlighed for, at vi nu skulde kunne faae den igjennem, og Resultatet vilde altsaa blive, at der ingen Lov kom. Men jeg vil tillige gøre opmærksom paa, at fordi Kjøbenhavn har gode Bestemmelser, vil det dog virkelig ikke udelukke, at andre Kommuner kunne have gode Bestemmelser, og det kan nok med nogen Føie siges — ogsaa af Andre — at det ikke er rigtigt og retfærdigt, at Kjøbenhavn skal staa som en egen Undtagelse, naar der bitterlig findes andre Kommuner, der have et ligesaa betryggende Tilsyn som Kjøbenhavn og føre et i hver Henseende ligesaa godt Tilsyn med sine Pleiebørn, som Kjøbenhavns Kommune.

Ordføreren (Bloug): Udvalget har ganske vist ikke tænkt paa, at den Bestemmelse, som nu foreslaas gjenoptaget i Loven, skulle give Anledning til Rappesstrid eller Stikhyge hos andre Kommuner. Jeg har opfattet Bestemmelsen saaledes, som om den var begrundet i ganske særlige Forhold her i Kjøbenhavn, og jeg tror heller ikke, at nogen anden Kommune har i sine Sundhedsvedtægter særlige Bestemmelser for Børns Anbringelse udenfor Kommunen, af den Grund nemlig, at Kjøbenhavns Kommune er en af de faa Kommuner, som er nødt til at anbringe en stor Del af deres Pleiebørn udenfor Byen, hvorimod de andre Kommuner vistnok i Reglen anbringe dem indenfor deres egne Grændser. Den Vending, som det ærede Medlem har stillet, har altsaa meget Lidt at sige, og jeg tror virkelig ikke, at den vil komme mange Kommuner til Gode. Udvalget har vedtaget denne Bestemmelse som en Anerkjendelse af den særlige Omhu, der vises Pleiebørnene

fra Kjøbenhavns Kommunes Side, og at denne Omhu skyldes bestemte Personer, er udtrykt derved, at man har indføiet Ordene „indtil videre“. Det er altsaa ikke sat som noget Privilegium for Kjøbenhavns Kommune til evige Tider, men paa Grund af de Forhold, som nu finde Sted. For Resten skal jeg ikke forlænge Diskussionen. Det er mig temmelig ligegyldig, hvilken af de to Bestemmelser Thinget vedtager, men jeg maa naturligvis holde paa det, vi en Gang ere blevne enige om.

Schlegel: Jeg vil blot sige, at forsaavidt der ingen andre Kommuner findes, som have disse Sundhedsvedtægter, er der jo ingen anden Kommune, som faar Begunstigelsen. Der gives derimod herved, som det ærede Medlem (Bloug) selv udtrykte sig, en Udgang til en Slags Privilegium for de Kommuner, som have indrettet sig godt, til ogsaa at faae den. En særlig Anerkjendelse for Kjøbenhavn behøves der ikke, hvis ogsaa Andre ere i samme Stilling.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg vil tillade mig at gøre den Bemærkning, at der jo ganske vist næppe er nogen Sundhedsvedtægt, hvori der nu findes Bestemmelser om Tilsyn med Pleiebørn, der anbringes udenfor Kommunen, og saadanne Bestemmelser findes heller ikke i Kjøbenhavns Sundhedsvedtægt, men i det Dieblit, Loven bliver formuleret, som her er foreslaaet, kunne de jo vedtages og ville formentlig ogsaa blive vedtagne som et Tillæg til Sundhedsvedtægten. Jeg veed slet ikke, om dette Forslag, her er stillet, har nogen Udsigt til at gaa igjennem i det andet Thing, men naar jeg dog har ment, at dette havde mere Udsigt i alt Fald til at gaa igjennem i det andet Thing end den tidligere Redaktion, er det, fordi jeg tror, at det, man især i det andet Thing havde mod den tidligere Redaktion, var, at den ligesom faarede Lighedsfølelsen. Man mente, at Kjøbenhavns Kommune der begjærede et Slags Privilegium, naar den fordrøede, at den alene af alle Landets Kommuner ikke skulde være undergivet det lokale Tilsyn, og man bemærkede endvidere, hvad man efter min Mening ikke kan modstige, at fordi Børnene være undergivne det lokale Tilsyn, fulgte deraf dog ikke, at den